

Interview met André Dubois: het voorzitterschap van de Raad en het secretariaat-generaal (Brussel, 8 december 2006)

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/interview_met_andre_dubois_het_voorzitterschap_van_de_raad_en_het_secretariaat_generaal_brussel_8_december_2006-nl-42ba6b3a-f88c-491e-b419-2a27698de14e.html

Last updated: 05/07/2016

Interview met André Dubois: het voorzitterschap van de Raad en het secretariaat-generaal (Brussel, 8 december 2006)

[Étienne Deschamps] De ambtenaren van de Raad blijven op hun plaats zitten, maar het voorzitterschap rouleert. Hoe is dat om telkens na zes maanden met iemand anders te maken te krijgen? Eerst werk je zes maanden met de Fransen, dan weer een half jaar met de Duitsers... Hoe zorg je voor continuïteit met telkens die verandering na zes maanden?

[André Dubois] Die continuïteit is een taak van de secretaris-generaal en het secretariaat. Dat levert allemaal niet zoveel problemen op. Om te beginnen bereiden de lidstaten zich op hun voorzitterschap voor en informeren ze al in een vroeg stadium bij de Commissie en het secretariaat naar de stand van zaken rond de dossiers. Bovendien houden wij voorafgaand aan de vergaderingen van het Comité van permanente vertegenwoordigers en de Raad regelmatig briefings met het voorzitterschap. Ook stellen we nota's op met mogelijkheden voor compromissen. Het secretariaat en de voorzitterschappen vormen een echt team, net als de secretaris-generaal en de voorzitterschappen.

In het algemeen streven de voorzitterschappen ernaar om vooruitgang te boeken in de communautaire dossiers en de nationale standpunten recht te doen. Ze werken daarbij uiteraard nauw samen met de secretaris-generaal van de Raad en diens personeel, die een soort vaste basis vormen en de voorzitters ondersteunen door mogelijkheden voor compromissen en oplossingen aan te reiken, iets wat de Commissie vanwege haar institutionele rol waarschijnlijk wat moeilijker aangaat. De Commissie heeft een duidelijke taak: voorstellen doen en deze verdedigen. Zij beseft heel goed dat er op een gegeven moment compromissen moeten worden gevonden, al is zij niet altijd bereid om haar aanvankelijke positie los te laten. Toch heb ik mijn collega's altijd voorgehouden dat een hechte samenwerking met de Commissie van essentieel belang is voor het secretariaat, omdat we uiteindelijk hetzelfde doel nastreven, namelijk vooruitgang boeken. Vandaar dat er steeds nauw overleg plaatsvindt met onze collega's van de Commissie en wij de voorzitter nota's voorleggen alvorens hem op mogelijke compromissen en oplossingen te wijzen, omdat we eerst volledig zeker van onze zaak willen zijn. Ikzelf, maar ik denk dat dat voor de meeste ambtenaren van het secretariaat geldt, heb altijd hechte banden met mijn collega's van de Commissie onderhouden. Zij vormen uiteindelijk de drijvende kracht achter de Gemeenschappen, al nemen ze soms risico's. Ik herinner me nog heel goed dat er tijdens de *Uruguay Round* een probleem opdook waarvan de Franse minister van Buitenlandse Zaken Juppé echt een breekpunt maakte. Wij wilden nog een uitweg zoeken, maar de Commissie – en ik zeg dit in alle bescheidenheid – nam een iets andere houding aan. Toch vonden wij dat er een compromis moest komen en dat we ons niet klakkeloos bij de situatie neer moesten leggen, omdat we anders vast zouden komen te zitten. Gelukkig liep het met een sisser af. Zoals dit voorbeeld zijn er nog vele. En nogmaals, zoiets is alleen mogelijk in nauwe samenwerking met de Commissie. Wij controleren altijd eerst bij de Commissie of onze plannen op instemming kunnen rekenen.